

Rumopvarmning:

Afgiftsbelastningen foreslås gradvist optrappet til samme afgiftsbelastning, som gælder for husholdninger, dvs. et niveau på i gennemsnit ca. 600 kr. pr. ton CO₂.

Svovlafgift:

På alt energiforbrug foreslås gradvis indførelse af en afgift på 10 kr. pr. kg. SO₂ med lempelsesordninger for forbrug af kul og fuelolie for visse virksomheder.

Provenuet fra erhvervenes afgiftsbelastning som følge af rumopvarmningsafgifter, CO₂-afgift og svovlafgift foreslås fuldt ud tilbageført til erhvervene. Det foreslås at ske ved investeringstilskud, ved nedsættelse af arbejdsmarkedsbidrag og ATP-bidrag og ved en særskilt pulje til selvstændigt erhvervsdrivende til senere udmøntning.

Udspillet elementer skal notificeres over for EU-Kommissionen, ligesom det var tilfældet med gennemførelsen af det gældende CO₂-afgiftskompleks. Regeringen vil snarest tage kontakt til Kommissionen herom. Hvis Kommissionen på nogle områder giver betingede tilsagn om godkendelse, kan det blive nødvendigt at revidere dele af elementerne i lovkomplekset.

Danmark er hermed i front med initiativer til nedbringelse af erhvervenes CO₂-udslip. Men dette indebærer også, at der må tages meget vidtgående hensyn til erhvervenes konkurrenceevne. Da erhvervenes energiintensitet varierer meget, har det været nødvendigt at opbygge et flerstrengt afgifts- og aftalesystem med differencierede satser, tilskud og krav, ligesom tilbageføringen omfatter en vifte af instrumenter. Kun herved har det været muligt at realisere anbefalingerne i Kommissionens Hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse om øgede afgifter m.v. på energiforbruget og samtidig lettelse af beskatning af arbejdskraft uden ødelæggende konsekvenser for enkeltvirksomheder eller branchers internationale konkurrenceevne.

Regeringen vil uændret videreføre princippet fra skattereformen om at tilpasse de danske afgifter på benzin og diesel til de tyske afgifter.

Med basis i aftaler og afgifter

Regeringens udspil giver ud over anvendelse af afgiftsinstrumentet mulighed for anvendelse af aftaler mellem myndigheder og virksomheder som middel til at fremme energieffektiviseringen i erhvervene. Aftalerne bliver dermed også et bidrag til de kommende års arbejde med at øge erhvervenes indsats til nedbringelsen af CO₂-udledningen.

Aftalerne er specielt velegnede for de mest energitunge virksomheder. Virksomheder, hvor der forekommer energitunge processer, kan indgå aftaler om energieffektivisering. Som modydelse ydes en særlig afgiftsabat, der øges i takt med indfasningen til et højere afgiftsniveau.

Aftalemodellen foreslås udstrakt til et større antal virksomheder end dem, der har tunge produktionsprocesser. I forbindelse med vurderingen af virkningen af udspillet forskellige initiativer i 1998 vurderes de indhøstede erfaringer med aftaler.

Initiativer over for energiforbruget i processer*Tunge processer*

Energiforbruget i en række produktionsprocesser udgør en meget betydelig del af de pågældende virksomheders omkostninger. Energiforbruget i disse processer tegner sig samtidig for en meget stor del af erhvervenes samlede energiforbrug.

Det er afgørende, at der sættes ind for at forbedre energieffektiviteten i netop disse processer. Det er samtidig afgørende, at effektiviseringen sker ud fra en særskilt vurdering af effektiviseringsmulighederne og omkostningerne herved i den enkelte virksomhed. Det betyder, at kravene afpasses efter den indsats, virksomhederne allerede har gjort.

På den baggrund foreslås det, at der gives mulighed for, at den enkelte virksomhed kan indgå aftaler med staten om effektivisering af energiforbruget i processerne. Det er vigtigt for resultatet af aftalerne, at virksomhederne opfatter myndighederne som en positiv medspiller i bestræbelserne på at opnå energieffektivisering.

Hvis virksomhederne ikke ønsker at indgå aftale om effektivisering af energiudnyttelsen i en energiintensiv proces, kan de ifølge forslaget vælge i stedet at betale en højere CO₂-afgift. Afgiften vil have en størrelse på 5 kr. pr. ton CO₂ i 1996 og optrappes derefter med 5 kr. årligt til 25 kr. i 2000. For rumopvarmning gælder en højere sats, jf. nedenfor.

Det foreslås, at der ydes et tilskud til energiforbruget i de tunge processer, som dækkes af aftaler om energieffektivisering, (en »aftalerabat«). Tilskuddet